

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

XIV. Gestorum synodalium Concilii Tricassini narratio altera ex Aimoino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Theotberto præfati monasterii officii deputatæ habentur, vllam ab aliquo vnquam patiantur imminutionem, & etiam rebus, quæ deinceps a quibuslibet religiosis hominibus eodem loco peruenerint condonata. Quod si quis hoc nostrum beneficium irrumpere præsumpserit, & stipendia feruorum Dei in alios vsus conuerterit, ab apostolica communione anathematis animaduersione illum separamus, vt nisi admonitus e vestigio se correxerit, cum rapacibus a regno Dei exclusus quæ meretur tormenta persoluat. Vt autem hoc priuilegium certam obtineat fidem, & Dei famulis in iam dicto Floriacensi cœnobio securitatem conferat, quamdiu Deus & Dominus noster ecclesiam suam durare voluerit, nostra id subscriptione roborauimus. Scriptum per manus Georgii scriniarii sanctæ sedis apostolicæ, in mense Augusto, indictione XI. Bene valete. Data Nonis Septembris per manum Vualberti humilimi episcopi sanctæ Portuensis ecclesiæ, anno Deo propitio pontificatus domini nostri Ioannis summi pontificis, & vniuersalis papæ, in sacratissima sede beati Petri apostoli sexto, indictione XI.

XIV.

GESTORVM SYNODALIVM CONCILII

*Tricassini breuis altera narratio, quam habet Aimoinus
lib. v. cap. xxxvii.*

INTEREA Ioannes papa generalem Synodum cum episcopis Galliarum & Belgicarum prouinciarum agens, qualiter Lantbertum & Adalbertum, Formosum quoque, & Gregorium nomenclatorem, ac complices illorum Romæ excommunicauerit, relegi fecit in Synodo, & consensum episcoporum in eadem excommunicatione quæsiuit. Vnde qui adfuerunt episcopi petierunt, vt sicut ipse excommunicationem, quam fecerat, per scripturam rationem recitari fecit in Synodo, ita & eis concederet, vt per scripturam illi suam consensionem proferrent. Et concedente ita fieri papa Ioanne, in crastinum episcopi hoc quod sequitur diploma papæ in Synodo porrexerunt: *Domine sanctissime ac reuerendissime pater patrum Ioannes, &c.* Quod diploma Ioannes papa suæ excommunicatio-

ni ascribi fecit: & sua manu confirmans ab omnibus episcopis in Synodo subscribi fecit. Deinde ipso iubente lecti sunt in Synodo Canones Sardicensis Concilii, & decretum papæ Leonis, de episcopis sedes suas mutantibus. Sed & Africani Canones, vt non fiant episcoporum translationes, sicut nec rebaptizationes, vel reordinationes, pro Frotario Burdigalensi episcopo, qui a Burdigala Pictauos, indeque ad Bituricensē ciuitatem exiliisse dicebatur. Et post hæc coronatus Ludouicus a papa Ioanne, VII. Idus Septembris, inuitauit eundem papam in domum suam: & opipare pascens honorauit eum multis donis ipse & vxor sua, & remisit ad Trecaſ ciuitatem. Et postea per oratores suos orauit eundem papam, vt vxorem illius in reginam coronaret, sed obtinere non potuit. Frotarius autem & Adalgarius episcopi attulerunt in conuentum episcoporum papæ Ioanni præceptum per quod pater suus Ludouico regnum tradiderat, petentes ex ipsius parte, vt priuilegio suo ipsum priuilegium confirmaret. Tunc papa Ioannes protulit exemplar quasi facti præcepti a Carolo imperatore de donanda abbatiā sancti Dionysii Romanæ ecclesiæ. Quod compilatum consilio præfatorum episcoporum, & aliorum consiliariorum Ludouici regis, a plurimis credebatur, vt a Gozolino ipsam abbatiam, velut ex ratione, tollere & sibi habere posset. Et dicebat papa Ioannes, vt si vellet Ludouicus rex, vt super illius præceptum priuilegium faceret, suo præcepto illud patris sui præceptum firmaret. Quod argumentum, sicut factio, & non ratio imperfectum remansit. Quarto Idus denique præfati mensis, Ludouicus rex quorundam primorum compulsus petitionibus, venit ad apostolici mansionem, & cum eo familiariter locutus, vna cum illo reuersus est ad conuentum episcoporum in exedram iuxta mansionem apostolici. Et post excommunicationem Hugonis, Lotharii filii, & Immonis, ac complicum eorum, vim facientibus quibusdam episcopis, & consentiente rege, dixit papa Ioannes, vt Hedenulfus, sua auctoritate ordinatus episcopus, sedem suam teneret, & episcopale ministerium ageret, & Hincmarus cæcus, si vellet, Missam cantaret, & partem de rebus episcopii Laudunensis haberet. Et cum Hedenulfus apud eundem papam pete-

ret, vt eum ab illa sede absolueret, dicens se esse infirmum, & velle intrare monasterium, obtinere non potuit: sed præceptum est illi ab eo, consentiente rege atque episcopis Hincmari fautoribus, vt sedem suam teneret, & episcopale ministerium ageret. Qui fautores Hincmari audientes quod papa Ioannes dixerit, vt si vellet Hincmarus cæcus Missam cantaret, & rex consenserit vt partem de episcopo Laudunensi haberet, insperate aliarum prouinciarum episcopi, sed & aliarum regionum metropolitani, sine præceptione papæ, Hincmarum vestimentis sacerdotalibus indutum in præsentiam ipsius papæ adduxerunt, indeque sublatum cantantes in ecclesiam illum duxerunt, & signum benedictionis super populum dari fecerunt. Sicque Synodus illa soluta est.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Concilium Tricassinum II.*] In digerendis actis decretisque huius Concilii difficile fuit statum ordinem tenere, tum quia ex diuersis locis congesta sunt, tum quia non eundem ordinem tradunt qui res in eogestas commemorant. Consentunt tamen de Lantberti & Adalberti, qui ecclesiam Romanam & pontificem vexabant, excommunicatione actum fuisse primo loco. Quare hinc etiam orsi sumus.

² *Pascasius episcopus.*] Nomen loci cui præfuit, in ceteris exemplaribus omissum, in vno tandem offendimus, & Amerinum episcopum fuisse didicimus.

³ *Coronatus Ludouicus.*] Ludouicum Balbum iam superiore anno regem coronarat Hincmarus archiepiscopus, vt videre est in actis illius coronationis post capitula Caroli Calui. Nunc iterum a papa coronam expetiit, exemplo Pippini abauis sui, quem a Bonifacio primum archiepiscopo, deinde iterum a Stephano papa regem coronatum meminerat. Sunt autem, qui Ludouicum ab Ioanne coronam hoc loco non regni, sed imperii, suscepisse putent. Inde enim Ludouicum Balbum inter imperatores plerique numerant tum exteri, tum nostri etiam scriptores. Quod mirum certe mihi, falsumque semper visum est, cum Ioannes ipse papa in epistola XLVII. & in aliis quas ad Ludouicum postea scripsit, ipsum regem non imperatorem vocet: in epistola LX XI. ad Ludouicum & Carlomanum Ludouici Balbi filios, Caroli Calui nepotes, Carolo eorum auo imperatoris nomen tribuat, Ludouico patri nomen regis, imperatorem haud dubie appellaturus, si imperator fuisset; eodemque modo Hincmarus in epistolis quarum meminit Flodoardus lib. III. cap. XIX. fratres istos reges Ludouici regis, non imperatoris, filios nominet. Quid quod Ludouici ipsius Balbi, vt alia omittam, diploma extat pro ecclesia Ni-